

Kütüphanecilik Bölümü Öğrencilerinin Okuryazarlık Durumu Üzerine Bir Araştırma*

Bengü Çapar**

Oya Gürdal***

Öz

Dergide iki bölüm halinde yayınlanacak makalede bilginin toplumdaki yeri; kayıtlı bilgiden yararlanmanın gereği olan okuryazarlık olgusunun içeriği ve türleri; ve Ankara Üniversitesi DTCF Kütüphanecilik Bölümü öğrencilerinin hem okuryazarlık (işlevsel, kütüphane ve enformasyon okuryazarlığı) durumları ve okuryazarlığa etki eden unsurları belirlemeye hem de bilgi toplumu olma yolunda okuryazar bir toplum oluşumuna katkıda bulunma sorumluluğunu yerine getirmede, kendilerini ne oranda yeterli hissettikleri ve söz konusu sorumluluğu yerine getirme sürecinde izleyecekleri yola ilişkin düşüncelerini ortaya koymaya yönelik olarak gerçekleştirilen "survey" çalışmasının verileri ele alınmıştır.

Bilgi, entellektüel fikir ürünlerinin kaydedilmiş, iletilebilir ve anlaşılabilir biçimindedir. Bu entellektüel ürünler topluma aktarılmak ve mâl edilmek zorundadır. Aksi takdirde bir tek kişinin tekelinde kalmaya mahkumdur. Bilgi, zincirleme etki-tepki aracı olarak düşünüldüğünde, aktarılmadığı sürece etkili olamayacak ve de entellektüel veya nesnel üretim sürecine herhangi bir katkıda bulunmayacaktır. Çünkü insanoglunun varolduğundan bu yana üretilen her yeni bilgi kendisinden önce üretilmiş bilgilerin üzerine kuruludur ve daha sonra üretilecek bilgilerin ortaya çıkmasında etkindir. Bundan ötürü bilgi iletirmek üzere üretilir ve paylaşılmalıdır.

Düzeyleri açısından bu şekilde sınıflandırılan bilgi, toplum bireylerinin kullanımını açısından bakıldığında ise şu şekilde sınıflandırılabilir:

* Makale, 6-13 Nisan 1997, Kudüs, **The 8th International Symposium on Encouraging Reading** adlı sempozyumda İngilizce olarak sunulan bildiri metninin genişletilmiş ve gözden geçirilmiş biçimidir.

** Prof.Dr. Bengü Çapar, Ankara Üniversitesi Dil ve Tarih-Coğrafya Fakültesi Kütüphanecilik Bölümü Öğretim Üyesidir; e-posta: bengucapar@yahoo.com

*** Yrd.Doç.Dr. Oya Gürdal, Ankara Üniversitesi Dil ve Tarih-Coğrafya Fakültesi Kütüphanecilik Bölümü Öğretim Üyesidir; e-posta: ogurdal@humanity.ankara.edu.tr

- 1) Hayattaki her tür uygulama için gerekli olan bilgi. Bütün teknik ve teknolojik bilgiler bu sınıfa girer.
- 2) Entellektüel merakı gidermek için gerekli olan bilgi.
- 3) Boş zaman değerlendirme bilgisi. Boş zaman geçirme ve değerlendirme için edinilen bilgide herhangi bir ilişki kurma, entellektüel faaliyet yapma, bilgiyi oluşturan unsurları belirleme gibi bir eylem yer almamaktadır. Çünkü bilgi işlenmiş haldedir.
- 4) Tinsel bilgiler. Tanrıya ilişkin ve ruhun yüceltilmesine ilişkin bilgiler.
- 5) İstenmeden edinilen bilgi: Sosyal çevreden, bilgi kayıt ortamlarından vb. farkına varılmadan edinilen ve bellekte farkına varılmadan depolanan, zaman zaman yeri geldiğinde de çıkarılıp kullanılan bilgi.

Türü ne olursa olsun, toplum hayatını sürdürebilmek için bilgiye erişmek, sonra anlamak, özümsemek ve yaşama aktarmak gereklidir. Bu, yaşamın her alanının vazgeçilmez faaliyetlerinden bir tanesidir. Sosyal anlamda düşünüldüğünde de her birey taşıdığı her sosyal role paralel olarak o rolün gerektirdiği bilgilere gereksinim duyar. Yöneticiden çalışana, vartandaştan politikacıya, uygulayıcıdan üreticiye, sade vatandaştan, düşünüre kadar her birey muhakkak bilgiye gereksinim duyacak ve gereksindiği bilgiyi kullanacaktır.

Bu bilgilerin toplumun her kesiminde ve her roldeki bireye ulaştırılabilmesi, bilginin kişi tekelinden çıkmış olmasına yani kayıtlı hale getirilip yayılmasına bağlıdır. Kayıtlı bilgiden yararlanabilmanın gereği ise okuryazarlık yeteneğine ve bilgeliğine sahip olunmasıdır.

Yüzyılın başlangıcında “okuryazarlık” terimi, basit olarak, okuma ve yazmayı bilme biçiminde tanımlanmaktaydı. Günümüzde ise okuryazarlık yanında bilgisayar okuryazarlığı, enformasyon okuryazarlığı vb. gibi günün koşullarına uygun yeni terimlerin ortaya çıkması ile okuryazarlık kavramının sınırlarının genişlediği düşünülebilir. Bununla birlikte yapılan araştırmanın niteliği itibariyle sözü geçen terimlerin tanımlarının tek tek verilmesi yerinde olacaktır:

İşlevsel okuryazarlık, “*bireyin yaşamı boyunca okuma yazma yeteneklerini, çevresine etkin bir biçimde uyum sağlamak üzere kullanması olarak tanımlanabilir*” (Person and Phifer, 1985: 147).

Kütüphane okuryazarlığı ise, işlevsel okuryazarlığı sürdürme ve bilgi erişim amacıyla kütüphanelerin ve diğer bilgi merkezlerinin kullanılması yetisidir.

Enformasyon okuryazarlığı da sorun çözmek ve karar verme amaçları ile etkin bir biçimde bilgiye erişmek ve değerlendirmek anlamını taşımaktadır (Rader, 1991: 26).

Bu görüşler doğrultusunda, “okuryazarlık”, bireyin çevresine uyum sağlama-sı, karşılaştığı sorunları görmesi ve çözmesi, karar vermesi için bilgiye erişmek ve eriştiği bilgiyi değerlendirmek üzere okuma yazma yeteneklerini, bilgi merkezlerini ve bilginin kayıtlı bulunduğu ortamları, bilgi akışına destek olan teknolojiyi kullanması biçiminde tanımlanabilir.

Yirminci yüzyılın son on yılında kütüphanecinin rolünün, enformasyon ve iletişim teknolojisindeki yeni gelişmeler doğrultusunda önemini yitirmekte olduğu izlenimi yaratılmaktadır. Bununla birlikte gelişmiş ve gelişmekte olan ülkelerin bilgi teknolojileri ve bilgiye erişmek için sözkonusu teknolojilerin kullanılması açısından aralarında büyük uçurum bulunduğu açıkça görülmektedir. Özellikle gelişmekte olan ülkelerde bu durum, kütüphanecinin bilgi teknolojileri ve bunların kullanılmasına ilişkin rolünü daha da pekiştirmiştir. Türkiye gibi gelişmekte olan ülkelerde dikkat çeken bir özellik bilginin organizasyonu ve erişimi için hâlâ yaygınlıkla klasik yöntemlerin kullanılmakta olduğudur. Gelişmiş ülkeler ise eğitim sistemlerinde gerektiği zamanda yaptıkları teknoloji ve bilgi erişimine yönelik değişikliklerle klasik dönemden çıkma başarısını göstermişlerdir. Bu noktada gelişmekte olan ülkelere düşen, eğitimlerinde bilgi konusuna ilişkin reformları en kısa sürede tamamlamalarıdır. İşte bilgi uzmanlarının ağırlıklı rolü bu noktada ortaya çıkmaktadır. Kütüphaneciler ve enformasyon uzmanları, “bilgi teknisyenliği” görevleri yanında bilgi erişim teknolojisi ve yöntemleri konusunda yaygın eğitim verecek başlıca meslek grubu olma niteliğini taşımaktadırlar. Bu görevlerini yaparken yaşamboyu öğrenme ve öğretme anlayışını ilke edinmek durumundadırlar. Yani hem kendileri her anlamda okuryazar olmalı hem de toplumda en geniş anlamıyla okuryazarlığın yerleşmesinde rol oynamalıdırlar. Bu işlevlerini en geniş anlamıyla kullanıcı eğitimi vererek gerçekleştirebilirler. Kullanıcı eğitimi, bilgi erişim sürecinin en üst düzeyde gerçekleşmesi için gereksinim duyulan bilgi ve becerileri kullanıcıya kazandırma işlevini yerine getirmektedir. Bu süreçte kullanıcı, bilgi erişim sürecinin daha ilk aşamasında sorularını doğru formüle etmesi, hem geleneksel hem de çağdaş teknolojinin gereği olan yöntemlerden yararlanarak gereksinim duyduğu bilgiyi çekip alacağı bilgi kaynaklarını belirlemesi, var olan çok sayı ve türdeki bilgi kaynaklarından gereksinimine en uygun olanını seçmesi ve erişimi, son aşamada ise onları en verimli biçimde kullanması aşamalarında gereksinim duyduğu bilgi ve becerilerle donatılır. Bunu yapabilmek için bilgi uzmanının yaratıcı ve kendi uzmanlık alanında her tür bilgi ile donatılmış ve bunları aktarmaya istekli olması gereklidir. Ancak bunları gerçekleştirdiğinde Rosebeth Moss Kanter’in işaret ettiği gibi toplumda “değişim uzmanlığı” (College and Research Library, 1991: 314) rolünü taşıyabilir. Bunu yaparken en büyük avantajı ise örgün eğitimcilerden çok daha fazla top-

lumla içiçe olması ve bireylerle karşılıklı etkileşimde bulunma şansına sahip olmasıdır. Bu etkileşim sayesinde bilgi uzmanları, diğer tüm bilgi erişim sistemlerinde olmayan, kullanıcıdan aldığı geribildirimleri değerlendirme ve hizmet politikalarını yenileme etkinliğini yerine getirebilmektedir. Bu bağlamda kütüphanecilik okullarında yetiştirilen bireylerin, bir başka deyişle geleceğin bilgi uzmanlarının “değişim uzmanları” niteliğini taşıması yönünde en geniş anlamıyla okuryazarlık bilinci ile eğitilmesi gerekmektedir. Zira yukarıda sözü edilen oluşumun gerçekleşmesi herşeyden önce bilgi uzmanlarının kendilerini okuryazar kılmasına ve bunu yaşamboyu öğrenme sürecine aktarmasına bağlıdır.

Yukarıdaki görüşlerden hareketle, kütüphanecilik bölümü son sınıf öğrencilerinin, toplumu okuryazar kılma misyonunu yerine getirmede yeterli olup olmayacaklarının sınanması yoluna gidilmiş ve bu amaçla Ankara Üniversitesi Dil ve Tarih-Coğrafya Fakültesi Kütüphanecilik Bölümü dördüncü sınıf öğrencilerinin örneklem alındığı bir “survey” çalışması gerçekleştirilmiştir. Bu araştırmanın, aynı zamanda A.Ü. Dil ve Tarih-Coğrafya Fakültesi Kütüphanecilik Bölümü dışındaki kütüphanecilik bölümlerinin kendi öğrencilerini değerlendirmelerinde ışık tutacağını da ümit etmekteyiz. Yukarıda sözü geçen örneklem grubu 74 kişiden oluşmuştur ve kendilerine 40 soruyu kapsayan yazılı bir anket uygulanmıştır. Survey çalışması soruları, yukarıda sözü geçen hususları yerine getirmede Bölüm öğrencilerinin yeterli olup olamayacaklarını belirleme amacıyla aşağıdaki konuların açıklığa kavuşturulmasına odaklanmıştır: Örneklem grubunun, okuma alışkanlığı durumu; okunan materyalin türü, sağlanma yolu, okunma nedeni, sıklığı, yoğunluğu, zamanı, konusu, yeri; okuma materyali elde etmek üzere kitapçıya gitme durumu; işlevsel okuryazar olma ve olmama durumları ile bunlara etki eden faktörler; kütüphane okuryazarı olma ve olmama durumları ile bunlara etki eden faktörler; kullanılan bilgi merkezlerinin türleri, kullanılma nedenleri, sıklığı; enformasyon okuryazarı olma ve olmama durumları ile bunlara etki eden faktörler; tüm okuryazarlık türlerinde cinsiyetin, ailenin ve ailenin gelir durumunun etkileri; deneklerin kendilerini, okuryazar toplum yaratma sorumluluğunu yerine getirmeye hazır hissedip hissetmedikleri; okuryazar toplumu oluşturmak için ne yapılması gerektiğine dair getirdikleri öneriler, biçimindedir. Araştırma sırasında deneklere sorulan soruların değerlendirmesi ise aşağıdaki gibidir.

Öğrencilerin herhangi bir zamanda, herhangi bir amaçla, herhangi bir materyali okuyup okumadıkları sorulduğunda, %97.30’u “evet” yanıtını verirken, %2.70’i “hayır” demiştir. Deneklerin %95.95’i kitap, %89.19’u gazete, %67.57’si dergi, çoğunluğu ise bu materyal türlerinin her üçünü de okumaktadır (%58.11). Hem kitap hem de gazete okuyanların oranı %25.68’dir. Deneklerin bir kısmı gazete okumayıp sadece kitap ve dergi okuduğunu belirtmiştir (%4.05) (1. Tablo)

1. TABLO : Okunan Materyal Türü

Okunan Materyal Türü	N=74	(%)
Kitap	71	95.95
Gazete	66	89.19
Dergi	50	67.57
Ansiklopedi	2	2.70
Kitap+Dergi+Gazete	43	58.11
Kitap+Gazete	19	25.68
Yalnızca Kitap	4	5.41
Kitap+Dergi	3	4.05
Kitap + Dergi + Gazete + Ansiklopedi	2	2.70
Dergi+Gazete	1	1.35

Okunan materyalin nasıl sağlandığına ilişkin soruya verilen en yaygın iki yanıt, “satın alıyorum ve diğer insanlardan ödünç alıyorum” (%35.14) ile “satın alıyorum, diğer insanlardan ödünç alıyorum ve kütüphanelerden ödünç alıyorum” (%31.08) biçimindedir. (2.Tablo)

2.TABLO: Okunan Materyalin Sağlanma Yolu

Okunan Materyalin Sağlanma Yolu	N=74	%
Satın+çevredeki bireylerden ödünç alma	26	35.14
Satın+bireyler ve kütüphanelerden ödünç alma	23	31.08
Satın+bireyler ile değiş tokuş ve ödünç alma	12	16.22
Tamamını satın alma	6	8.11
Satın alma+kütüphanelerden ödünç alma	4	5.41
Tümünü çevredeki bireylerden alma	1	1.35
Gazete promosyonlarından edinme	1	1.35
Tümünü değiş tokuş yolu ile edinme	-	-
Tümünü kütüphanelerden ödünç alma	-	-
Yanıtsız	1	1.35

Deneklerin en yaygın okuma amaçları şöylece nitelenmiştir: “Herhangi bir konuda gereksinim duyulan bilgiye erişmek için” (%72.97), “zevk alma” (70.27), “kültürü geliştirmek için” (%68.92), “kişiliği geliştirmek için” (%62.16), “entellektüel merakı gidermek için” (47.30). (3. Tablo)

3. TABLO: Okuma Nedeni

Okuma Nedeni	N= 74	(%)
Gereksinim duyulan bilgiye erişim	54	72.97
Zevk alma	52	70.27
Kültürü geliştirmek	51	68.92
Kişiliği geliştirmek	46	62.16
Entellektüel merakı giderme	35	47.30
Zamanı değerlendirme	27	36.49
Eğitsel ve kültürel etkinliklerden daha fazla yararlanma	22	29.73
Topluma yararlı olma	19	25.68
Dersleri desteklemek	14	18.92
Sorunları unutmak	11	14.86
Çevreyi etkilemek	7	9.46
Çevrede okuryazar bireylerin olması	3	4.05
Yabancı dili geliştirmek	1	1.35
Kendini daha iyi ifade etmek	1	1.35
Kişisel merak	1	1.35

Öğrencilere “hangi sıklıkta okudukları” sorulduğunda, çoğunun (%72.97) hergün okuduğu görülmüştür. Diğer yanıtlar çok daha düşük orandadır: “haftada bir kez” (%10.81), “iki haftada bir kez” (%6.76), “ayda bir kez” (%4.05) gibi. (4.Tablo)

4. TABLO: Okuma Sıklığı

Okuma Sıklığı	N=74	%
Hergün	54	72.97
Haftada bir	8	10.81
İki haftada bir	5	6.76
Ayda bir	3	4.05
İki ayda bir	-	-
3-6 ayda bir	-	-
Yılda bir	-	-
Yanıtsız	4	5.41

Örnekleme grubunun okuma yoğunluğu irdelendiğinde ise şu verilere erişilmektedir. Grubun %41.89'u bir seferde bir-iki saat, %29.73'ü yarım ile bir saat arası, %5.41'i üç saatten fazla, %4.05'i yarım saatten az okuduğunu belirtmiştir. (5.Tablo)

5.TABLO: Okuma Yoğunluğu

Okuma Yoğunluğu	N=74	%
1-2 saat	31	41.89
1/2 -1 saat	22	29.73
2-3 saat	12	16.22
3 saatten fazla	4	5.41
1/2 saatten az	3	4.05
Yanıtsız	2	2.70

Günün hangi saatinde okuduklarını belirlemek için yöneltilen sorunun yanıtı ise çoğunlukla “gece” (%78.38) ve sırasıyla hafta sonu (%40.54), tatilde (%29.73), gündüzleri (%28.38) biçimindedir. (6. Tablo)

6. TABLO : Okuma Zamanı

Okuma Zamanı	N=74	(%)
Gece	58	78.38
Hafta sonunda	30	40.54
Tatilde	22	29.73
Gündüz	21	28.38
Yolculukta	16	21.62
Diğer	5	6.76

Deneklerin en fazla okuduğu konular ise, edebiyat (%79.73), psikoloji (%47.30), tarih (%39.19) ve siyasetbilimi (%39.19) dir. (7.Tablo)

7. TABLO: Okunan Materyalin Konusu

Okunan Materyalin Konusu	N= 74	(%)
Edebiyat(roman,şiiir,deneme,mizah vd.)	59	79.73
Pisikoloji	35	47.30
Siyasetbilimi	29	39.19
Tarih	29	39.19
Kütüphanecilik v.b.	28	37.84
Felsefe	26	35.14
Sosyoloji	21	28.38
Sanat	17	22.97
Din	17	22.97
Ekonomi	11	14.86
Arkeoloji	2	2.70
Diğer ¹	11	14.86

Öğrencilerin okuma için en çok tercih ettikleri mekanlar arasında %68.92 ile evi, %45.95 ile fırsat bulunan herhangi bir yeri, %29.73 ile taşıtları, %13.51 ile kütüphaneleri ve çoğunlukla da üniversite kütüphanesini saymışlardır. (8.Tablo)

8. TABLO: Okuma Yeri

Okuma Yeri	N=74	%
Ev	51	68.92
Fırsat bulunan her yer	34	45.95
Taşıtlar	22	29.73
Yurt	15	20.27
Üniversite kütüphanesi	7	9.46
Halk kütüphanesi	2	2.70
Özel kütüphane	1	1.35
Milli kütüphane	1	1.35
Arşiv	1	1.35
Lokal	1	1.35
Park ve bahçeler	1	1.35

¹ Diğer başlığı altında denekler tercihlerini dil, sinema, sosyal yaşam, konu ayırımı yok, tarım, seracılık biçiminde belirlemişler ve bunun dışında konu alanları belirtilmemişlerdir.

Öğrencilerin yarısından fazlası, kitapçıya gidip gitmedikleri sorusuna, “kitaplara göz atmak ve satın almak için” (%68.92) ve “zaman geçirmek fakat aynı zamanda kitap satın almak için” (%33.78) gittiği yanıtını vermiştir. Grubun azınlıkta kalan bir kesimi diğer sebeplerle kitapçılara gittiğini belirtmiştir. (9.Tablo)

9.TABLO: Kitapçılara Gitme Durumu

Kitapçılara Gitme Durumu	N=74	%
Hem kaynakları incelemek hem de satın almak amacıyla giderim	39	52.70
Gezmek amacıyla giderim ama planlamadığım halde bazen kaynak alırım	25	33.78
Yalnızca gezmek için giderim, kaynak satın almam	4	5.41
Yalnızca daha önce belirlediğim kaynakları satın almak için giderim	4	5.41
Kitapçılara hiç gitmem	1	1.35
Genelde babam satın alır, ben kaynak adı belirtirim	1	1.35

Öğrencilerin çoğu (%90.54) evde kendi kitaplıklarının olduğunu, çok az sayıdaki öğrenci ise (%8.11) ev kitaplıklarının olmadığını vurgulamıştır.

Kendilerini işlevsel okuryazar olarak görüp görmedikleri sorulduğunda, deneklerin %81.08’i “evet”, %18.92’si “hayır” yanıtını vermiştir.

Örneklem grubu, işlevsel okuryazar olmalarındaki en önemli etkenleri şöylece sıralamıştır: kişisel ilgi (%71.62), aile (%35.14), ilk ve orta öğretimdeki öğretmenler (%35.14) ve seçtikleri meslek (%29.73). (10. Tablo)

10. TABLO: İşlevsel Okuryazar Olmayı Etkileyen Faktörler

İşlevsel Okuryazar Olmayı Etkileyen Faktörler	N= 74	(%)
Kişisel ilgi	53	71.62
Aile (anne, baba, kardeş)	26	35.14
İlk ve orta öğretimdeki öğretmenler	26	35.14
Seçilen meslek	22	29.73
Üniversitedeki öğretim elemanları	13	17.57
Kütüphaneler ve kütüphaneciler	7	9.46
Aile çevresi (teyze, amca, hala, dayı v.b.)	6	8.11
Diğer	10	13.51

Deneklerin işlevsel okuryazar olmamalarına etki eden faktörler arasında, ağırlıklı olarak, “aileden motivasyonun gelmeyişi” (%9.46), “ilköğretimin olumsuz etkileri” (%8.11), “orta öğretimin olumsuz etkileri” (%6.76) ve ekonomik koşulların olumsuzluğu (%6.76) sayılmıştır. (11. Tablo)

11. TABLO : İşlevsel Okuryazar Olmamayı Etkileyen Faktörler

İşlevsel Okuryazar Olmamayı Etkileyen Faktörler	N=74	(%)
Aileden motive edici unsurların gelmeyişi	7	9.46
İlk öğretimden gelen olumsuz etkiler	6	8.11
Orta öğretimden gelen olumsuz etkiler	5	6.76
Maddi olanaksızlıklar	5	6.76
Zamansızlık	4	5.41
Arkadaş çevresinin motive etmemesi	3	4.05
Sosyal çevrenin motive etmemesi	3	4.05
Görsel imgelerin yeğlenmesi	3	4.05
Okumaya elverişli ortamın olmayışı	3	4.05
Üniversite eğitiminden gelen olumsuz etkiler	2	2.70
Yayınlara kalitesizliği	2	2.70
Kişisel ilgi duymama	1	1.35
Diğer	1	1.35
Gereksinim duymama	-	-
Gerekliliğine inanmama	-	-

Ebeveynin öğrenim durumuna göre öğrencilerin işlevsel okuryazar olma durumları incelendiğinde, çok çarpıcı bir biçimde en yüksek oranla (%31.66-anne, %30-baba) işlevsel okuryazar öğrencilerin, ilkökul mezunu anne babanın çocukları olduğu ortaya çıkmıştır.(12. Tablo)

12. TABLO: Ebeveynin Öğrenim Durumuna Göre Öğrencilerin “İşlevsel Okuryazar” Olma Durumu

Ebeveynin öğrenim durumuna göre öğrencilerin “işlevsel okuryazar” olma durumu		Öğrencilerin “işlevsel okuryazar” olma durumu	
		N: 60	%
Okuma-Yazma Bilmeyen	Anne	10	16.66
	Baba	2	3.33
Okuryazar	Anne	3	5
	Baba	5	8.3
İlkokul mezunu	Anne	19	31.66
	Baba	18	30
Ortaokul mezunu	Anne	7	11.66
	Baba	8	13.33
Lise mezunu	Anne	15	25
	Baba	12	20
Üniversite mezunu	Anne	6	10
	Baba	15	25

13. TABLO: Ebeveynin Öğrenim Durumuna Göre Öğrencilerin “İşlevsel Okuryazar” Olmama Durumu

Ebeveynin öğrenim durumuna göre öğrencilerin “işlevsel okuryazar” olmama durumu		Öğrencilerin “işlevsel okuryazar” olmama durumu	
		N: 14	%
Okuma-Yazma Bilmeyen	Anne	-	-
	Baba	-	-
Okuryazar	Anne	4	28.57
	Baba	1	7.14
İlkokul mezunu	Anne	8	57.14
	Baba	8	57.14
Ortaokul mezunu	Anne	1	7.14
	Baba	1	7.14
Lise mezunu	Anne	1	7.14
	Baba	3	21.42
Üniversite mezunu	Anne	-	-
	Baba	1	7.14

Ebeveynin öğrenim durumuna göre öğrencilerin işlevsel okuryazar olmama durumları incelendiğinde, yine en yüksek oranla (%57.14) ilkokul mezunu olan anne ve baba çocuklarının, işlevsel okuryazar olmadığı ortaya çıkmıştır.(13. Tablo)

Makalenin devamı ve genel değerlendirme, derginin 2002 yılı Mart ayında yayınlanacak olan 1. sayısında yer alacaktır.

KAYNAKÇA

College and Research Library. (1991). (July): 314.

Person, Ruth J. and O. Phifer. (1985). "Support for literacy education in academic libraries", *College and Research Libraries* 46(2): 147-152.

Rader, Hannelore B. (1991). "Information literacy: A Revolution in the library", *RQ* 31(1): 25-29.